

Resolució 918/2023, de 5 d'octubre

Número d'expedient de la Reclamació: 873/2023

Administració reclamada: Departament de la Presidència. Generalitat de Catalunya.

Informació reclamada: No és informació pública. Diversa sobre accessibilitat.

Sentit de la resolució: Inadmissió parcial i desestimació parcial

Resum: Aquesta Reclamació deriva d'una sol·licitud que està relacionada amb d'altres sol·licituds prèvies i també amb d'altres reclamacions que tenen per objecte la mateixa temàtica i els objectes de les quals guarden una similitud notable. En resposta a totes les sol·licituds prèvies i reclamacions, la persona reclamant ha obtingut informació, ja sigui per la via del dret d'accés o per d'altres mecanismes com el dret de petició, que li permet a bastament resoldre les consultes que ara torna formular de forma reiterada a l'Administració.

Com diem, en aquest supòsit la persona reclamant no vol obtenir informació pública, ans al contrari, la persona reclamant pretén forçar l'Administració a la realització d'unes determinades activitats, en aquest cas relacionades amb l'exercici de les competències que eventualment tingui la Generalitat en matèria d'accessibilitat.

Paraules clau: Generalitat de Catalunya. Departament de la Presidència. Interessat. Sense límits. Inadmissió parcial. Desestimació parcial. Abús de dret. Reclamació contra admissió parcial.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 12 de setembre entra a la GAIP la Reclamació 872/2023, presentada per una persona interessada contra el Departament de la Presidència en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. En data 08 d'agost de 2023 la persona sol·licitant va presentar la sol·licitud d'accés a informació pública amb el codi de tràmit 3Z2R8NC04, d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant Llei 19/2014, del 29 de desembre). La informació sol·licitada és la següent: "*Solicito conocer: 1) Detalle completo de las gestiones realizadas con el registro 0599/389/2023 del 5/2023 al 6/8/2023, 2) conocer si han tenido conocimiento de las competencias propias, en exclusiva, accesibilidad y eliminación de barreras arquitectónicas y en virtud de dichas competencias, que no se recogieron en el escrito que me envió la Sra. Helena Ricoma el*

28/6/2023, la Generalitat debe instar a los entes locales a cumplir con la accesibilidad y no pedir al Ayto. de Barcelona que elabore un protocolo de gestión de denuncias de accesibilidad, es tarea propia e indelegable del Departamento de Drets Socials, 3) conocer si una vez saben que Barcelona carece de protocolo que gestione las denuncias de accesibilidad, a través de mis escritos, la Generalitat ha hecho alguna acción en cumplimiento de su competencia propia”.

3. La Reclamació presentada el 12 de setembre de 2023 indica que l'Administració no ha resolt la sol·licitud inicial d'informació, ni ha facilitat la informació demanada. Posteriorment, en data 19 de setembre de setembre, la persona reclamant fa arribar a la GAIP la resolució expressa de l'Administració, on consta una admissió parcial de la sol·licitud i una inadmissió parcial de la sol·licitud. Òbviament, aquesta Reclamació, atès que l'Administració estima el dret d'accés i facilita una part de la informació sol·licitada, únicament es centrarà en la part relativa a la inadmissió parcial de la sol·licitud.
4. En data 3 d'octubre de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, admissió provisional que és cursada per correu postal a la persona reclamant tal i com ha sol·licitat expressament. En aquesta tramesa postal s'informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les

condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre la inadmissió parcial de la reclamació per abusiva

En primer lloc, cal emfasitzar que aquesta Reclamació deriva d'una sol·licitud que està relacionada amb d'altres sol·licituds prèvies i també amb d'altres reclamacions que tenen per objecte la mateixa temàtica i els objectes de les quals guarden una similitud més que notable. En resposta a totes les sol·licituds prèvies i reclamacions, la persona reclamant ha obtingut informació, ja sigui per la via del dret d'accés a la informació pública, o per d'altres mecanismes

com el dret de petició, la qual cosa que li permet, actualment i a bastament resoldre les consultes i preguntes que ara torna formular de forma reiterada a l'Administració.

En segon lloc, pel que fa al punt 2 de la sol·licitud d'accés relatiu a "2) *conocer si han tenido conocimiento de las competencias propias, en exclusiva, accesibilidad y eliminación de barreras arquitectónicas y en virtud de dichas competencias, que no se recogieron en el escrito que me envió la Sra. Helena Ricoma el 28/6/2023, la Generalitat debe instar a los entes locales a cumplir con la accesibilidad y no pedir al Ayto. de Barcelona que elabore un protocolo de gestión de denuncias de accesibilidad, es tarea propia e indelegable del Departamento de Drets Socials*", el Departament de la Presidència respon el següent: "En relació amb el punt 2 de la sol·licitud d'accés a la informació pública presentada, no s'ha admès per ser un supòsit recollit com a causa de no admissió d'acord amb l'article 64.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, en remissió a l'article 53, en tant que la informació demanada no té la consideració d'informació pública als efectes de l'article 2.b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre. Concorre aquesta causa d'inadmissió atès que les gestions concretes que els treballadors duen a terme per fer la feina i/o entre departaments o unitats directives no tenen la consideració d'informació pública. No obstant l'anterior, s'informa a la persona sol·licitant que les competències de l'Administració de la Generalitat en relació amb l'accessibilitat es regulen en l'art. 4.2 de la Llei 13/2014. D'altra banda, en referència a "com" gestiona la Generalitat les competències si un municipi incompleix, és una informació que ja està a l'ordenament jurídic i legal de les normatives vigents en la matèria".

Cal tenir en compte que sobre aquesta mateixa qüestió, és a dir, sobre les eventuais competències en matèria d'accessibilitat que tingui atribuïdes la Generalitat de Catalunya, la persona reclamant ja ha sol·licitat i ha rebut de resposta de l'Administració en moltes altres ocasions. En algunes d'aquestes ocasions passades també s'ha presentat reclamació davant la GAIP al fil de les respostes rebudes, atès que la persona reclamant no les considerava satisfactòries. En el cas que ara ens ocupa, és pertinent tenir en compte que, d'acord amb la informació proporcionada pel propi reclamant en d'altres expedients íntimament relacionats amb el que ara ens resolem (vegeu la Resolució de la GAIP 782/2023, de 31 d'agost, derivada de la reclamació feta per la mateixa persona sol·licitant amb número 771/2023), la Generalitat de Catalunya, el dia 28 de juny de 2023, ja li va comunicar el següent: "En nom del M. Hble. Sr Pere Aragonès i Garcia, president de la Generalitat de Catalunya, i per indicació seva, responem a les últimes cartes rebudes en referència a les vies per denunciar en matèria d'accessibilitat i a diverses peticions d'entrevista amb membres del Govern de la Generalitat per abordar la discriminació de les persones amb discapacitat en l'àmbit de la practica esportiva. Des de la Generalitat de Catalunya ja se us ha contestat el que exposeu en aquestes tres cartes amb anterioritat, concretament en la carta del dia 19 de maig de 2023. En aquella carta ja vam exposar-vos la normativa i les raons per les quals no escau que la Generalitat de

Catalunya assumeixi novament les denúncies d'accessibilitat, i vam informar-vos que en casos puntuals, si consideràveu que hi havia manca d'actuació de les administracions locals, podíeu fer servir les vies legals adreçades a la ciutadania per presentar una queixa i reclamar l'actuació. Per últim, us comuniquem que si les respostes de les administracions no us semblen les adequades, sabeu que podeu presentar la vostra queixa a la Sindica de Greuges”.

Malgrat les al·legacions formulades per ella presentades, en aquest cas, és obvi que la persona reclamant a través, primer, de la seva sol·licitud d'accés i, després, a través d'aquesta Reclamació no vol pas obtenir informació pública, ans al contrari, la persona reclamant pretén forçar l'Administració a la realització d'unes determinades activitats, en aquest cas relacionades amb l'exercici de les competències que eventualment tingui la Generalitat en matèria d'accessibilitat.

És palès que la LTAIPBG i l'exercici del dret d'accés no són pas l'instrument idoni per a reivindicar o voler forçar que l'Administració emprengui determinades accions, per legítimes que siguin aquestes pretensions. En aquest cas, com en molts d'altres que ha vingut protagonitzant la mateixa persona reclamant des de la posada en marxa de l'activitat d'aquesta Comissió, la LTAIPBG s'utilitza de forma esbiaixada (torticera). En aquest supòsits, la persona reclamant, com és el cas que ara ens ocupa, pretén orientar o dirigir l'activitat de l'Administració, exigint mantenir reunions o bé exigint que desenvolupin alguna activitat concreta.

Això succeeix en aquest ítem de la sol·licitud, a través del qual la persona reclamant pretén saber els motius pels quals s'han tingut o no s'han tingut en compte determinades qüestions a l'hora d'elaborar una determinada comunicació que se li ha dirigit amb anterioritat i on de fet ja se li dona resposta a la pregunta que torna a formular de nou en la SAIP que motiva aquesta reclamació.

En aquest supòsit cal tenir en compte, com ja ha afirmat aquesta Comissió en d'altres resolucions (Vegeu per totes la Resolució 0639/2021, d'1 de juliol), que és ben clar que la finalitat de la Reclamació no és demanar informació pública, sinó polemitzar amb el serveis del Departament de Presidència de la Generalitat; sens dubte, la persona reclamant és lliure de polemitzar amb qui vulgui, però el dret d'accés a la informació pública no s'ha instituït amb aquesta finalitat.

Es tracta, per tant, d'una sol·licitud abusiva, encara que no ho al·legui el Departament, perquè utilitza un instrument jurídic (la sol·licitud d'informació pública), que ha estat instituït amb una finalitat determinada (obtenir informació pública), per a una finalitat diferent. I aquest caràcter abusiu de la sol·licitud contamina també la Reclamació, que la persona reclamant utilitza amb finalitats diferents a les pròpies del dret d'accés a la informació pública. L'abús de dret no és una causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'accés a la informació pública que hagi estat

recollida expressament per la legislació de transparència. Això no és obstacle perquè pugui aplicar-se igualment, ja que com a principi general del dret proclamat pel dret civil (els articles 111-7 del Codi Civil de Catalunya i 7 del Codi Civil espanyol proscriuen l'abús de dret) és aplicable a tota mena de relacions jurídiques que l'infringeixin, com és el cas de la present Reclamació.

Per tot això, és procedent inadmetre aquest ítem de la reclamació perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública.

3. Sobre la desestimació parcial de la Reclamació

En el punt 3 de la sol·licitud la persona reclamant demana el següent: “3) *conocer si una vez saben que Barcelona carece de protocolo que gestione las denuncias de accesibilidad, a través de mis escritos, la Generalitat ha hecho alguna acción en cumplimiento de su competencia propia*”.

Respecte d'aquest ítem, la resposta de l'Administració ha estat la següent: “En relació amb el punt 3 de la sol·licitud d'accés a la informació pública presentada, no s'ha admès per ser un supòsit recollit com a causa de no admissió d'acord amb l'article 53.2, en tant que no es disposa de la informació sol·licitada. Així mateix, l'informem que quan es publiqui el proper Decret d'aprovació del Codi d'accessibilitat de Catalunya se sabran els requisits més concrets exigibles en el ventall dels diversos sectors i àmbits d'actuació, així com els diversos terminis pera complir els requisits, tenint en consideració que la transformació de l'accessibilitat a nivell general haurà de ser progressiva i proporcionada a les diverses condicions que incideixen en cada situació”.

Aquesta Comissió considera que malgrat que la resposta formal de l'Administració podria haver estat una estimació del dret d'accés, cosa que s'ajustaria millor a les previsions de la LTAIPBG, ja se li està proporcionant la informació reclamada, és a dir, que l'Administració no té la informació, resposta que és perfectament ajustada al dret d'accés. Per tot això, aquesta Comissió considera que cal desestimar aquest punt de la reclamació,

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 5 d'octubre de 2023, resol per unanimitat:

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

1. Inadmetre parcialment la Reclamació 873/2023, d'acord amb les consideracions fetes als fonaments jurídics 2.
2. Desestimar parcialment la Reclamació conforme a les consideres fetes al fonament jurídic
3. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 873/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.